

Nr 966

Av herr Lidgard m. fl., om åtgärder för att underlätta processförfarandet för döva och stumma.

(Lika lydande med motion 619 i Andra kammaren)

Rättegångsbalkens bestämmelser om hjälp åt handikappade vid domstolsförhandlingar är synnerligen knapphändiga. De inskränker sig till att tolk må anlitas att biträda rätten om den som skall höras är döv eller stum.

Med den muntlighet och omedelbarhet, som präglar det svenska processuella förfarandet, kan emellertid även en förhållandevis lindrig hörsel-skada utgöra ett stort hinder för en part att nöjaktigt följa förhandlingarna. Det är därför inte omöjligt att det i vissa situationer kan uppkomma rättsförluster för den enskilde; i varje fall kan man lätt själv få den uppfattningen att han missat något av betydelse för att tillvarata sina intressen.

Hörselhandikappet kan i väsentlig mån elimineras medelst tekniska hjälpmedel. Det borde vara regel att åtminstone någon eller några lokaler i en domstolsbyggnad är utrustade med t. ex. hörselslingor eller andra liknande anordningar.

Det kan emellertid även förekomma andra handikapp som gör det svårt för en enskild part att på ett »jämlikt» sätt följa rättegångsförhandlingarna.

Det anförda synes beröra en väsentlig rättssäkerhets- och jämlikhetsfråga för många människor och torde vara väl förtjänt av en genomlysning i syfte att uppnå förändringar till det bättre där sådana är möjliga. Även om vissa åtgärder, såsom t. ex. indragning av hörselslingor, omgående skulle kunna verkställas, bör förhållandena bli föremål för en utredning.

Under hänvisning till det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag rörande åtgärder avsedda att eliminera inverkan av fysiska handikapp inom rättsvärdn.

Stockholm den 27 januari 1970

H. Bertil Lidgard (m)

Allan Hernelius (m)

Ragnar Sveningsson (m)

Lars Schött (m)
